



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-230/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Sonji Marinac Rumora, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja MODRA VILA ADRIATIC d.o.o., OIB 76573199966, Zagreb, Malešnica II. 27, kojeg zastupa punomoćnik Alen Pešušić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika AGRO SERVIS ISTRA d.o.o., OIB 19679489194, Kaštelir, Labinci, Poslovna zona bb, kojeg zastupa punomoćnica Biljana Grozdanić Pilat, odvjetnica u Puli, radi stjecanja bez osnove, nakon održane glavne i javne rasprave 16. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja, zakonskog zastupnika tužitelja, punomoćnice tuženika i zakonske zastupnice tuženika, na ročištu za objavu presude održanom 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Nalaže se tuženiku AGRO SERVIS ISTRA d.o.o., OIB: 19679489194, Poslovna zona bb, Labinci, Kaštelir da tužitelju MODRA VILA ADRIATIC d.o.o., OIB: 76573199966, Malešnica II 27, Zagreb isplati iznos od 25.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. lipnja 2025.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za osam postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 2.187,50 eura, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 312,50 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 7. listopada 2025. podnio tužbu radi stjecanja bez osnove, navodeći da mu je tuženik 29. travnja 2025. za uslugu čišćenja parcele izdao račun R-1 broj 17-2-360 na iznos od 25.000,00 eura s dospelom 7. svibnja 2025., da je tužitelj predmetni račun primio 5. svibnja 2025., te da ga je platio 6. svibnja 2025. Tužitelj tvrdi

da tuženik nije izvršio plaćenu uslugu čišćenja parcele jer je Dalen Ban, osoba koja je prema navodima tužitelja trebala izvršiti ugovorenu uslugu čišćenja parcele, odnosno sin direktorice tuženika, preminuo 22. svibnja 2025.

2. Nadalje, tužitelj navodi da je dopisom od 10. lipnja 2025. tražio od tuženika povrat plaćenog iznosa od 25.000,00 eura jer usluga čišćenja parcele nije izvršena, te da je istim dopisom tuženiku vratio račun broj 17-2-360. Osim toga, i punomoćnik tužitelja je tuženiku 30. lipnja 2025. uputio dopis kojim se traži povrat plaćenog iznosa, a tuženik je dopisom od 10. srpnja 2025. potvrdio da je račun plaćen 6. svibnja 2025., ali se ogлуšio na zahtjev za povrat novca. Pozivajući se na odredbe članaka 1111. i 1115. Zakona o obveznim odnosima, tužitelj tvrdi da je tuženik primio iznos s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila, pa predlaže donošenje presude kojom se tuženiku nalaže isplata 25.000,00 eura sa zateznom kamatom od 10. lipnja 2025. do isplate, kao i naknada troškova postupka.

3. U odgovoru na tužbu od 27. studenog 2025. tuženik je u cijelosti osporio tužbu i tužbeni zahtjev. Tuženik navodi da je u cijelosti izvršio dogovorenu uslugu za koju je tužitelj uredno izvršio plaćanje, bez obzira na činjenicu da je sin tuženikove članice uprave nakon izdavanja računa preminuo. Ističe da nije izdan račun za predujam, kao što bi bilo učinjeno da usluge nisu izvršene, već je izdan račun za izvršene usluge, a u samom računu broj 17-2-360 od 29. travnja 2025. kao datum izvršenja usluge naveden je 29. travnja 2025.

4. Tuženik nadalje navodi da je tužitelj predmetni račun prihvatio, platio i knjižio u svojim poslovnim knjigama, uključujući i datum izvršenja usluge, te je po tom računu iskazao pravo na odbitak pretporeza. Prema stajalištu tuženika, tužitelj je tek nakon smrti Dalena Bana izvršio ispravak PDV obrasca i počeo tvrditi da usluga nije obavljena. Tuženik tvrdi da se ne radi o stjecanju bez osnove jer raspolaže vjerodostojnom ispravom koju je tužitelj uredno platio i knjigovodstveno evidentirao, pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev i dosuditi mu troškove postupka.

5. Tužitelj se podneskom od 7. siječnja 2026. očitovao na odgovor na tužbu, osporavajući navode tuženika. Istaknuo je da je na tuženiku teret dokazivanja činjenice da su radovi čišćenja parcele izvršeni, te da račun broj 17-2-360 predstavlja jednostranu ispravu koju je sastavio tuženik i kojom se ne može dokazati stvarno izvršenje usluge. Tužitelj je dostavio knjigu primljenih računa i obrazac PDV prijave za travanj 2025. te tvrdio da po spornom računu nije odbio PDV, odnosno da sporni račun nije iskazao kao osnovu za odbitak pretporeza.

6. Tuženik se podneskom od 27. veljače 2026. očitovao na navode tužitelja te je naveo da ispravak obrasca PDV u naknadnom razdoblju ne znači da je račun osporen niti da usluga nije izvršena. Tuženik je istaknuo da je tužitelj račun prihvatio, platio i koristio pravo na odbitak pretporeza, a da je tek nakon smrti Dalena Bana jednostrano izmijenio obrazac PDV i zatražio povrat utuženog iznosa. Tuženik je dostavio prijavu PDV-a za svibanj 2025., popis dugotrajne imovine i isprave iz postupaka koji su se vodili između tužitelja i Dalena Bana, smatrajući da okolnosti tih postupaka upućuju na neosnovanost tužiteljeva zahtjeva.

7. Na pripremnom ročištu održanom 4. ožujka 2026. stranke su suglasno učinile nespornim da je tuženik izdao račun broj 17-2-360 na iznos od 25.000,00 eura, da je tužitelj po istom računu izvršio plaćanje u korist tuženika 6. svibnja 2025. te da je potom dopisom od 30. lipnja 2025. zahtijevao povrat plaćenog iznosa. Među strankama je ostalo sporno je li tuženik izvršio ugovorenu uslugu čišćenja parcele i postoji li pravna osnova za zadržavanje primljenog iznosa.

8. Proveden je dokazni postupak u kojem je izvršen uvid u dokumentaciju koju su stranke priložile u spis, osobito u račun R-1 broj 17-2-360 od 29. travnja 2025., potvrdu o plaćanju računa, dopis tužitelja od 10. lipnja 2025., dopis punomoćnika tužitelja od 30. lipnja 2025., dopis tuženika od 10. srpnja 2025., knjigu primljenih računa tužitelja, obrasce PDV-a, popis dugotrajne imovine tuženika, isprave iz postupaka pred Općinskim sudom u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, očitovanje Ministarstva financija, Porezne uprave od 23. travnja 2026., pisani iskaz zakonske zastupnice tuženika i pisani iskaz zakonskog zastupnika tužitelja. Proveden je i dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Marka Otoničara i zakonske zastupnice tuženika Dine Ban na ročištu održanom 16. lipnja 2026.

9. Po provedenom dokaznom postupku sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Među strankama nije sporno: da je tuženik izdao tužitelju račun R-1 broj 17-2-360 na iznos od 25.000,00 eura; da je račun izdan za uslugu čišćenja parcele; da je tužitelj račun platio 6. svibnja 2025.; da je tužitelj nakon toga od tuženika zatražio povrat plaćenog iznosa; da je Dalen Ban, sin zakonske zastupnice tuženika, preminuo 22. svibnja 2025.; da su stranke bile u obveznopravnom odnosu.

11. Međutim, među strankama je sporno je li usluga čišćenja parcele izvršena, odnosno je li tuženik stekao iznos od 25.000,00 eura bez osnove.

12. Iz računa R-1 broj 17-2-360 od 29. travnja 2025. (list 7. spisa) sud je utvrdio da je tuženik tužitelju izdao račun za uslugu pod nazivom "čišćenje parcele", s naznačenom osnovicom od 20.000,00 eura, PDV-om od 5.000,00 eura i ukupnim iznosom za plaćanje od 25.000,00 eura. U računu su kao datum izdavanja i datum izvršenja usluge navedeni 29. travnja 2025., a kao datum valute 7. svibnja 2025. Iz dokaza o plaćanju sud je utvrdio da je tužitelj 6. svibnja 2025. izvršio plaćanje navedenog računa u korist tuženika.

13. Iz dopisa tužitelja od 10. lipnja 2025. (list 9. spisa) sud je utvrdio da je tužitelj nakon plaćanja računa pozvao tuženika da vrati plaćeni iznos i naveo da usluga nije izvršena. Iz dopisa punomoćnika tužitelja od 30. lipnja 2025. (list 10. spisa) proizlazi da je tužitelj ponovio zahtjev za povrat iznosa od 25.000,00 eura. Iz dopisa tuženika od 10. srpnja 2025. (list 12. spisa) proizlazi da je tuženik odbio zahtjev za povrat, navodeći da je račun plaćen, da je tuženik u međuvremenu obračunao i platio PDV, da račun nije bio vraćen kao nevažeći u razumnom roku, te da tužitelj zahtjev za povrat sredstava podnosi tek nakon smrti Dalena Bana.

14. Iz knjige primljenih računa i PDV dokumentacije tužitelja, te iz očitovanja Ministarstva financija, Porezne uprave (list 76.-80. spisa), sud je utvrdio da je sporni

račun bio iskazan u evidenciji tužitelja, da je odgovorna osoba tužitelja 20. svibnja 2025. podnijela PDV obrazac za porezno razdoblje od 1. travnja do 30. travnja 2025. godine, da je po računu 17-2-360 od 29. travnja 2025. bilo iskazano pravo na odbitak pretporeza u iznosu od 5.000,00 eura, a da je 11. lipnja 2025. podnesen ispravak PDV obrasca u kojem tužitelj više ne koristi pravo na odbitak pretporeza po tom računu. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj nakon primitka i plaćanja račun prvotno knjigovodstveno tretirao kao račun za isporučenu uslugu, a tek nakon dopisa od 10. lipnja 2025. izvršio ispravak evidencija.

15. Iz popisa dugotrajne imovine tuženika sud je utvrdio da je tuženik raspolagao određenom opremom i sredstvima za obavljanje svoje djelatnosti. Navedena isprava sama za sebe ne dokazuje da je konkretna usluga čišćenja parcele izvršena, ali otklanja tužiteljevu implicitnu tvrdnju da tuženik nije bio u mogućnosti obaviti takvu uslugu. Iz isprava iz postupaka koji su se vodili između tužitelja i Dalena Bana sud je utvrdio da su prije predmetnog spora postojali imovinskopravni odnosi i postupci između tužitelja i Dalena Bana, no navedene isprave same za sebe nisu odlučne za pitanje je li predmetna usluga čišćenja parcele izvršena.

16. Zakonski zastupnik tužitelja Marko Otoničar u pisanom iskazu (list 71. spisa) naveo je da nikakvi radovi po računu broj 17-2-360 nisu izvršeni te da tuženik nije dostavio ni jedan dokaz o tome gdje je i tko izvršio radove. Saslušan na ročištu (list 86. spisa), iskazao je da se bavi građevinarstvom, da je za potrebe društva u Republici Hrvatskoj kupljeno zemljište u Dubravi površine 1.620 m², koje je bilo obraslo i s kojeg je trebalo ukloniti stari objekt. Iskazao je da je osobno s Dalenom Banom ugovorio čišćenje zemljišta za naknadu od 20.000,00 eura uvećano za PDV, da je plaćanje po računu osobno izvršio, da prije plaćanja nije provjeravao je li posao izvršen jer je Dalen Ban od njega zatražio plaćanje i on mu je vjerovao, te da je tek nakon smrti Dalena Bana utvrdio da čišćenje nije provedeno.

17. Sud prihvaća iskaz zakonskog zastupnika tužitelja u dijelu u kojem on potvrđuje da je postojao ugovor o djelu, odnosno ugovor o čišćenju zemljišta, da je plaćanje izvršeno temeljem računa i da on prije plaćanja nije provjeravao je li posao izvršen. Taj dio iskaza je u skladu s nespornim činjenicama i priloženim ispravama. Međutim, sud ne prihvaća kao dokazanu odlučnu tvrdnju iz njegova iskaza da radovi nisu izvršeni. Naime, ta tvrdnja nije potkrijepljena fotografijama, zapisnikom o stanju nekretnine, iskazima osoba koje su neposredno vidjele stanje zemljišta prije i nakon datuma navedenog u računu, niti drugom objektivnom ispravom. Osim toga, iz samog iskaza proizlazi da zakonski zastupnik tužitelja prije plaćanja nije provjerio stanje nekretnine i da zaključak o neizvršenju temelji na naknadnom opažanju nakon smrti Dalena Bana.

18. Zakonska zastupnica tuženika Dina Ban u pisanom iskazu (list 68. spisa) navela je da je radove navedene u računu izvršio njezin sin Dalen Ban, koji je s Markom Otoničarom usmeno ugovorio radove, da je po izvršenju radova zatražio u knjigovodstvu izdavanje računa te da je račun uredno plaćen. Navela je i da bi, da radovi nisu bili izvršeni, knjigovodstvo izdalo ponudu odnosno račun za avans, a ne račun za izvršene radove. Izrazila je sumnju u poštenje zakonskog zastupnika tužitelja. Saslušana na ročištu, ustrajala je kod pisanog iskaza, ali je iskazala i da u vezi izvršenja radova za koje je tuženik izdao račun nije komunicirala s pokojnim sinom. U

dijelu iskaza koji se odnosi na odnose tužitelja i Dalena Bana te kasnije telefonske kontakte, iskazivala je o svojim saznanjima i dojmu koji je stekla nakon smrti sina.

19. Sud prihvaća iskaz zakonske zastupnice tuženika u dijelu u kojem pojašnjava redoviti način poslovanja tuženika, odnosno da se za buduće ili neizvršene usluge izdaje ponuda ili račun za avans, a da se račun izdan s datumom izvršenja usluge izdaje za izvršenu uslugu. Taj dio iskaza je u skladu sa sadržajem samog računa i činjenicom da je tužitelj račun platio. Sud, međutim, ima u vidu da zakonska zastupnica tuženika nije neposredno sudjelovala u dogovoru s tužiteljem niti je iskazala da je osobno bila prisutna prilikom izvršenja radova, pa njezin iskaz o samom fizičkom izvršenju radova sud cijeni oprezno i ne pridaje mu snagu neposrednog opažanja. Unatoč tome, taj iskaz, zajedno s računom, plaćanjem i prvotnim knjigovodstvenim evidentiranjem računa, slabi dokaznu snagu tužiteljeve tvrdnje da usluga nije izvršena.

20. Odredbom članka 20. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.; u daljnjem tekstu - ZOO) propisano je da obveze nastaju na osnovi pravnih poslova, prouzročenjem štete, stjecanjem bez osnove, poslovođstvom bez naloga, javnim obećanjem nagrade i izdavanjem vrijednosnih papira. Dakle, stjecanje bez osnove je poseban izvanugovorni izvor obveze, različit od ugovora kao pravnog posla.

21. Odredbom članka 1111. stavka 1. ZOO-a propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Stavkom 3. istog članka propisano je da obveza vraćanja nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Pretpostavka primjene ove odredbe je, dakle, nepostojanje pravne osnove, odnosno neostvarenje ili kasnije otpadanje osnove.

22. U ovoj pravnoj stvari iz navoda samih stranaka, računa i iskaza zakonskog zastupnika tužitelja proizlazi da je između stranaka postojao obveznopравни odnos, odnosno ugovor o djelu kojim se tuženik obvezao obaviti određeni posao - čišćenje parcele, a tužitelj se obvezao platiti naknadu. Prema članku 590. ZOO-a ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. Čišćenje zemljišta, uklanjanje raslinja i zbrinjavanje otpada po svojoj pravnoj naravi predstavlja fizički rad odnosno djelo u smislu citirane odredbe.

23. Nadalje, prema članku 600. ZOO-a, ako iz ugovora ili naravi posla ne proizlazi što drugo, izvođač nije dužan posao obaviti osobno, dok prema članku 601. ZOO-a izvođač odgovara za osobe koje su po njegovu nalogu radile na poslu koji je preuzeo kao da ga je sam izvršio. Stoga sama činjenica da je tužitelj dogovarao posao s Dalenom Banom, a da je ugovaratelj i izdavatelj računa tuženik kao trgovačko društvo, ne znači da je smrću Dalena Bana pravna osnova plaćanja automatski izostala ili otpala. Ugovor je zaključen u poslovnom odnosu tužitelja i tuženika, a tuženik bi za osobe koje po njegovu nalogu rade na poslu odgovarao kao za vlastito izvršenje.

24. Kada jedna strana u dvostranoobveznom ugovoru smatra da druga strana nije ispunila svoju obvezu, pravne posljedice uređene su pravilima o ugovornoj odgovornosti, a ne neposredno pravilima o stjecanju bez osnove. Prema članku 360. ZOO-a, u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnim izjavom, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete. Ako ispunjenje u roku nije bitan sastojak ugovora, prema članku 362. stavku 2. ZOO-a vjerovnik koji želi raskinuti ugovor mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje, osim ako su ispunjene pretpostavke za raskid bez ostavljanja naknadnog roka iz članka 363. ZOO-a. Prema članku 366. ZOO-a vjerovnik koji raskida ugovor dužan je to priopćiti dužniku bez odgađanja. Tek raskidom ugovora nastupaju učinci iz članka 368. ZOO-a, prema kojem, ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala.

25. U skladu s navedenim, u situaciji u kojoj je postojala ugovorna osnova plaćanja, tužitelj je, ako je smatrao da tuženik nije izvršio ugovoreno djelo, mogao zahtijevati ispunjenje ugovora, ostaviti primjeren naknadni rok za ispunjenje, raskinuti ugovor pod pretpostavkama propisanim ZOO-om, zahtijevati naknadu štete ili, nakon valjanog raskida, tražiti povrat danog primjenom učinaka raskida. Međutim, tužitelj u ovoj parnici ne tvrdi niti dokazuje da je tuženiku ostavio primjeren naknadni rok za ispunjenje, ne tvrdi da je izričito raskinuo ugovor, niti tužbenim zahtjevom traži utvrđenje raskida ili ostvaruje prava koja proizlaze iz valjanog raskida ugovora. Njegov zahtjev postavljen je isključivo kao zahtjev iz stjecanja bez osnove.

26. Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-2702/2016-2 od 25. rujna 2019. prihvatio je povrat plaćenog po pravilima stjecanja bez osnove u slučaju u kojem se nije ostvarila pravna osnova ugovorena kupoprodajnim ugovorom sklopljenim pod uvjetom, jer se uvjet nije ispunio i ugovor je prestao. Iz navedene odluke proizlazi upravo razlikovanje situacije u kojoj ugovorna osnova nije ostvarena ili je otpala od situacije u kojoj ugovor i dalje postoji, a stranka tvrdi da druga strana nije uredno ispunila svoju obvezu. U potonjoj situaciji stranka se mora koristiti pravilima ugovornog prava i raskida ugovora, a ne može preskočiti ugovorni odnos i zahtijevati povrat plaćenog kao da pravna osnova nije ni postojala.

27. U konkretnom slučaju sud nalazi da pravna osnova plaćanja postoji - ugovor o djelu, odnosno dogovor o čišćenju parcele i izdani račun za tu uslugu. Ta pravna osnova nije utvrđena ništetnom, nije dokazano da je ugovor bio sklopljen pod uvjetom koji se nije ostvario, niti je dokazano da je ugovor raskinut. Stoga nije ispunjena temeljna pretpostavka iz članka 1111. ZOO-a da prijelaz imovine nema osnove u pravnom poslu, odnosno da se osnova nije ostvarila ili je kasnije otpala.

28. Osim toga, i u činjeničnom smislu tužitelj nije dokazao odlučnu tvrdnju da usluga nije izvršena. Teret dokazivanja te činjenice bio je na tužitelju, jer na njoj temelji zahtjev za povrat plaćenog iznosa. Tužitelj je predložio dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja, ali iz tog iskaza proizlazi da prije plaćanja nije provjerio je li posao izvršen, da nije odmah nakon izdavanja računa prigovorio neizvršenju, te da je zaključak o neizvršenju stekao tek naknadno. Nisu dostavljene fotografije, zapisnici, ugovorna dokumentacija, komunikacija kojom bi tužitelj prije plaćanja ili neposredno

nakon plaćanja prigovarao neizvršenju, niti su saslušane osobe koje bi neovisno i neposredno potvrdile stanje zemljišta u odlučnom razdoblju.

29. Suprotno tomu, račun koji je tužitelj primio i platio sadrži datum izvršenja usluge 29. travnja 2025., tužitelj je račun platio 6. svibnja 2025., a iz očitovanja Porezne uprave proizlazi da je isti račun prvotno bio prikazan u evidencijama tužitelja s pravom na odbitak pretporeza, dok je ispravak podnesen tek nakon dopisa kojim se tražio povrat plaćenog iznosa.

30. Sud pritom ne prihvaća pravno shvaćanje tužitelja da je dovoljno tvrditi da usluga nije izvršena, pa da se plaćeni iznos automatski smatra stečenim bez osnove. Takvo shvaćanje zanemaruje činjenicu da je pravna osnova plaćanja bila ugovor o djelu. Sve dok ugovor nije raskinut, poništen, utvrđen ništetnim ili na drugi pravno relevantan način prestao, samo postojanje spora o ispunjenju ne pretvara ugovornu obvezu u izvanugovornu obvezu vraćanja stečenog bez osnove.

31. Nije od utjecaja na drugačiju odluku ni okolnost smrti Dalena Bana. Naime, iz spisa ne proizlazi da je ugovor bio sklopljen kao strogo osobna obveza Dalena Bana, niti je Dalen Ban bio stranka ovog postupka ili izdavatelj računa. Račun je izdao tuženik, plaćanje je izvršeno tuženiku, a tuženik je pravna osoba koja za osobe koje rade po njegovu nalogu odgovara prema odredbama koje reguliraju ugovor o djelu. Smrt osobe koja je sudjelovala u ugovaranju ili mogućem izvršenju posla sama po sebi ne dokazuje da usluga nije izvršena, niti dovodi do toga da ugovor prestaje bez raskida ili druge pravno relevantne izjave.

32. Slijedom navedenog, sud zaključuje da tužitelj nije dokazao da je tuženik stekao iznos od 25.000,00 eura bez pravne osnove, niti da se pravna osnova plaćanja nije ostvarila ili je kasnije otpala. Budući da je tužbeni zahtjev postavljen isključivo kao zahtjev radi stjecanja bez osnove, a iz utvrđenih činjenica proizlazi ugovorni odnos stranaka koji nije raskinut, tužbeni zahtjev valjalo je odbiti, kako je odlučeno u točki I. izreke.

33. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju članka 151., članka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; u daljnjem tekstu - ZPP). Budući da je tuženik u cijelosti uspio u parnici, pripada mu pravo na naknadu potrebnih troškova postupka.

34. Tuženiku je, prema zatraženom troškovniku, priznat trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 625,00 eura, u skladu sa Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023.; u daljnjem tekstu – Odvjetnička Tarifa), trošak sastava podneska od 27. veljače 2026. u iznosu od 625,00 eura, u skladu s Tbr. 8. t. 1. Odvjetničke tarife, trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom 4. ožujka 2026. u iznosu od 312,50 eura, u skladu s Tbr. 9. t. 2. Odvjetničke Tarife i trošak zastupanja na ročištu za glavnu raspravu održanom 16. lipnja 2026. u iznosu od 625,00 eura, u skladu s Tbr. 9. t. 1. Odvjetničke Tarife. Ukupno je tuženiku priznat parnični trošak u iznosu od 2.2.187,50 eura.

35. U točki III. izreke odbijen je zahtjev tuženika za naknadu više zatraženog troška za zastupanje na pripremnom ročištu.

Sutkinja

Sonja Marinac Rumora

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku,
- Tuženiku po punomoćnici.

Broj zapisa: **9-3088b-18a22**

Kontrolni broj: **02c6a-a909c-635bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SONJA MARINAC RUMORA, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.